

איון ושונתם לבנין

בית אברהם משה
ע"ש הר"ח ר' אברהם משה בר' שלמה זצ"ל

הבן שלך, השליחות שלנו

ארגון ושונתם לבנין
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חוניתיות תוך סתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

כסלו תש"פ | עלון מס': 260

פרשת ויצא

ודברת במ

סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

ולא להפריע לרב בסעודתו.

לאחר שראה את המחזה המדהים רץ הערבי אל האהל ונשק את רגלי הבן איש חי, בבקשו סליחה על התנהגותו.

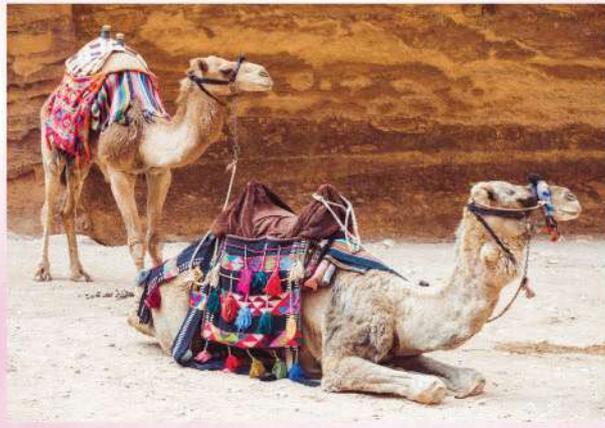

לא היה זה נס על-טבעי. היו אלו מעשי צדקותו של רבי יוסף חיים בעצמו, שפעלו לטובתו והצילוהו.

שנים ספורות קדם לכן, התקיים דיון מעגני בבית דינו של הבן איש חי. אחד מגויי הסביבה תבע יהודי מהקהלה שיחזיר לו את כספו, ששלטענתו הפקיד אצלו. היהודי זכה מאשמה בבית המשפט העיראקי, והגוי בקש לקבל סעד בבית הדין היהודי.

הבן איש חי בתחמתו, הצליח לחלץ הודאה מהיהודי, שאכן שקר בבית המשפט. כשהבחין הבן איש חי במצוקתו של היהודי, הוציא מכיסו את מלוא הסכום, ונתן לו כדי שישלם את חובו לגוי.

אותו גוי, הפך ברכות הימים לרב שודדים, והוא זה שבאותה שבת חשב לשדוד את היהודים, אך כמובן כשנתקל בבן איש חי, נזכר מיד בהתנהגותו האצילית וחמל עליו. (ע"פ מורשת אבות)

הבן איש חי, רבי יוסף חיים זצ"ל מבגדאד, בבואו לעלות לארץ ישראל, התנה עם מנהיג השירה הערבי לפני שיצאו לדרך, שבכל ערב שבת, מספר שעות לפני כניסת השבת תעצר השירה, ולא תמשיך בדרך עד אחרי ההבדלה. רק לאחר שהסכימו על כך פדת וכדין (תמורת תשלום הוגו...) - יצאו הרב ומליו לדרך המסכנת.

והנה מגיע יום השישי הראשון, ובעל השירה כבר מחליט לחזור בו מן ההתחייבות המפרשת. לא הועילו תחנוני הבן איש חי, הלה אינו מוכן לעצור. גם מפת הכסף שהציע לו הגאון הבבלי לא המיסו את עקשנותו של הערבי. האזור, לטענתו, הוא אזור המועד לפרענות, הנתון לשליטת שודדי דרכים מסכנים, ולכן חובה למהר לצאת ממנו.

הבן איש חי הודיע נחרצות שאת השבת הוא ישבת כהלכה, ויהי מה. "אתה יכול להשאיר" הודיע לו הערבי, "אני ממשיך!"

ואכן, הערבי המשיך בדרך, והבן איש חי נשאר מאחור כדי לשבות את שבתו. הוא נחפו להקים את האהל ולהתכונן לקראת שבת מלפנתא.

לאחר שהתרחק מעט החל לבו של הערבי נוקפו. גם הוא חש יראת כבוד לצדיק; הוא ידע שבלעדיו אין ליהודים סכוי מול המרצחים השפלים, המסתובבים באזור ומחפשים טרף קל. מצד שני הוא פחד לשהות עם הרב ולהסתכן כל כך.

לבסוף החליט לסב על עקביו. הוא חזר אל האזור בו השאיר את הרב, אך לא התקרב מדי. הוא הסתתר בין הסלעים, צופה למרחוק בסקרנות מהולה בפחד, לראות מה יעלה בגורלו של רב היהודים המכבד. בלבו אף תקנו, כיצד יציל את הרב מידי השודדים, כשיפתיע אותם מאחור...

השמש שקעה. הבן איש חי נעמד לתפלת קבלת שבת בדבקות ובנעימה. לאחר מכן עשה קדוש, והתישב עם מליו לסעודת השבת, כשהם מזמרים בקול את זמירות השבת, ללא כל פחד ומורא.

כמובן, קולות הזמר הגיעו לאזניהם של השודדים. לא עברו דקות ארוכות כשהבחין הערבי בכנופיית שודדים מכותרת את האהל בו שהתה הפמליה. הערבי עצר את נשימתו, אך לא לזמן רב; כעבור רגעים ספורים הוא רואה את מנהיג השודדים יוצא מהאהל כשהוא מסמן לחבריו להמשיך הלאה.

מה הוא אומר

פרקי הגות על פרק שירה

כא. גשמים אומרים:

גשם נדבות תניף אלקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה (תהלים סח)

לאחר חטא אדם הראשון וחוה, נענש הנחש שהדיח אותם לעבור על מצות הבורא: "ועפר תאכל כל ימי חייך".

ידועה השאלה: מה תקלה בזה? איפה הענש כאן? הרי 'בזכות' תקלה הוא יכול הנחש לאכול בכל מקום כמה שיצאה בלי שום הגבלה. לאיזה מקום שרק יקלע - יוכל לאכול עפר כאותו

המשך מאחורה

מה חדש
מהנעשה בארגון

במסגרת מבצע 'שננתם בתנופה' הגרלו באלעד שלושה זכייים בסך 50 ש"ח לקניה בחנות צעצועים.

להגרלה נכנסו עשרת התלמידים שצברו את מספר הפונדיונים הגדול.

הזוכים המאשרים הלכו לביתם עם הזכייים היקרים, שמחים מהזכיה שנפלה בחלקם, ובראשם מתרועעת השאלה חסרת המנוח - מה לקנות בזכייים...

תלמידים יקרים! המשיכו להתמיד ולהתאמץ, ובעזרה גם אתם תזכו בהגרלות ובהפתעות הנוספות שתגיענה אליה בהמשך...

בשמחה תמיד

ז'אן-פול סן-אוגוסט: *אני חלום
גלאוקרובי הקרובי הנה
מתחבא פו"ל...
ז'אן-פול סן-אוגוסט: "אני לא חלום פואס..."
ז'אן-פול סן-אוגוסט: "פוגאק הוא מתחבא
נאם אלו..."*

(התלמיד ש. בן פורת)

חזו בני

המשך "מה הוא אומר"

נפשו, והארוחות זמינות לו בלי שום מאמץ מצדו, ואף פעם אינו חשוף לסכנת הרעב...

על כך עונה המגיד מהובנא במשלו הידוע, למלך שהעניש את בנו בכך שצוה לתת לו את כל מחסורו עד שלא יצטרך להגיע אליו לעולם. שיתמד לבד, הוא לא רוצה לראותו. כך אמר הבורא לנחש, בעוד אדם הראשון שנתקלל לאכול את לחמו בזעת אפו, וחיה נענשה בצער הלידה, ובזה בעצם הם נצרכים להגיע לחסדיו וטובו של הבורא על בסיס קבוע - הרי שהנחש הרחיק לנצח מן הבורא, כביכול אינו זקוק יותר לבקש ממנו מאומה, כל מאכליו ומחסוריו - נתונים לו מראש, שילעט בהם הרשע וימות, ובלבד שלא יהיה לו שום קשר עם המלך...

חוץ מאכל, שפאמור, האדם צריך להשיגו בזעת אפיים ובתפלות ובקשות ותחנונים, הרי שיש את הגשמים. הרי שום יבול לא יכול לצמוח בלי הגשם; ועל כן צריך כל אחד להתפלל על כך, שירדו גשמי ברכה ונדבה, ישקו את השדות

ויוכלו להתפרנס ולאכל לשבע נפשם.

תז"ל מלמדים, שגשם אינו יורד לעולם עד שישראל יתפללו על כך. בימי הבראה הראשונים היו שדות וצמחים אכל הגשם המתין עד שיבוא אדם הראשון ויתפלל עליהם.

הנה פי כן, גשמי הנדבה הם ההוכחה לקשר שלנו אל אבינו בוראנו, הם מלמדים על החבור שלנו אליו, ועל היותנו תלויים ברחמיו, כמו בן קטן באמו. את החבור הנפלא הזה אנו שרים, יחד עם שירת הגשמים היורדים, ומכריזים בעצם: אלקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה...

ובזה השלמנו בע"ה, פרק שני מפרקי השירה, הוא פרק שיר צבאות השמים.

הרב יצחק גלסנר שליט"א, "ושננתם לבניך"

מענה רך

שאלה:
אני תלמיד בכתה ד', ויש לי בעיה חברתית. לפעמים אני מספר דברים לחברים שלי, ואני מרגיש שהם לא מאמינים לי. אולי בעבר קרה פעם שלא דיקתי בפרט מסים, אבל באפון כללי אני לא ממציא ולא משקר, לכן, לא נראה לי שזאת הסבה, מה אפשר לעשות?

תשובה:
אתה מציין שאתה מרגיש שלא מאמינים לך. פדאי בעדינות לבדוק האם זה באמת כך, או שזאת סתם תחושה שלך. אם זה אכן נכון, חשוב לדעת אלו דברים גורמים לאי אמון אצל השומעים. הסבות הן בדרך כלל: שקרים, גזמאות, חסר דיקה, שנויי גרסאות תוך כדי דבור, וכן, התלהבות חריגה לשכנע באמתות הדברים.

דבר בצורה ננוחה ורגועה, בלי שנויים, גזמאות וכדו', ותראה שדבריך יתקבלו אצל השומעים. גם אם זה לא יקרה מיד, לא פדאי להשקיע מאמץ בכך. זהו אחד מן הדברים שלא משיגים בלחץ, וכשנספים יותר מדי, גורמים דוקא לפעולה הפוכה.

לכן, אתה צריך לעשות את שלך, ובעזרה הכל יסתדר מעצמו.

ההצלחה רבה!

ק(ש)ננתם
0-733-744-755
הקו לתלמיד "ושננתם לבניך"

הזוכה בהגרלה:
משה ישועה נ"י, ביתר עילית
לקבלת הפרס נא לפנות לרכז הסניף

חידת פרשת ויצא

מי הן שתי הנשים שמתארות בתנ"ך כעקרות, מלבד האמהות?

פתרון חידת נח

מתי אנו אוזרים קדיש אחרי שגוי מת? פרח מת בפסוק האחרון של הפרשה (בראשית יא לב), וכשמימיים לקרא את פרשת השבוע בבית הכנסת, אוזרים קדיש.

פותרי החידה: ח. חובר, י. רבינוביץ, ח. חובר, י. רבינוביץ